

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 455/2025-45

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného AK Neuschlová, s. r. o., Dostojevského rad 5, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 6P/35/2021 a proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 15CoP/199/2024 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 6P/35/2021 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 15CoP/199/2024 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Krajskému súdu v Žiline **prikazuje** v konaní sp. zn. 15CoP/199/2024 konať bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **3 000 eur**, z ktorého mu **je** Okresný súd Lučenec **povinný** zaplatiť **2 250 eur** a Krajský súd v Žiline **je povinný** zaplatiť **750 eur**, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Okresný súd Lučenec a Krajský súd v Žiline **sú povinné** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich spoločne a nerozdielne jeho právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 455/2025-35 zo 6. augusta 2025 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručенú mu 30. júna 2025, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6P/35/2021 (ďalej len „prvoinštančné konanie“) a proti postupu Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. 15CoP/199/2024 (ďalej aj „odvolacie konanie“, spolu aj „napadnuté konanie“). Tiež žiada prikázať krajskému súdu v odvolacom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznať primerané finančné zadostučinenie 10 000 eur od okresného súdu a 5 000 eur od krajského súdu, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľ ako otec maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], podal 10. júna 2021 na okresnom súde návrh na úpravu (rozšírenie) styku otca s maloletou dcérou a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý okresný súd uznesením č. k. 6P/35/2021-36 zo 7. júla 2021 zamietol. Opíšu chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovateľ v podstatnej časti uvádza, že prvé pojednávanie okresný súd realizoval 20. októbra 2021 (po predchádzajúcej žiadosti sťažovateľa o nariadenie termínu pojednávania, pozn.), ktoré odročil na neurčito na účel znaleckého dokazovania. Návrhom z 19. novembra 2021 sťažovateľ opakovane žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletou dcérou počas vianočných sviatkov, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením č. k. 6P/35/2021-130 zo 14. decembra 2021 tak, že ho zamietol. Predmetné uznesenie okresný súd sťažovateľovi doručil až 18. januára 2023 (po viac ako 2 rokoch). Sťažovateľ ďalej uvádza, že okresný súd pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania uznesením č. k. 6P/35/2021-213 z 24. marca 2022 (po predchádzajúcej urgencii sťažovateľa, pozn.) a ustanovenému znalcovi uložil povinnosť vypracovať znalecký posudok v lehote 45 dní od dňa doručenia spisu. Sťažovateľ 26. júla 2022 urgoval vypracovanie znaleckého posudku a žiadal okresný súd o nariadenie termínu pojednávania. Okresný súd 22. augusta 2022 predĺžil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku ustanoveným znalcom do 20. septembra 2022, znalecký posudok č. 89/2022 z 26. augusta 2022 bol sťažovateľovi doručený 12. septembra 2022. Následne bolo opakovane zrušené a odročené riadne nariadené pojednávanie a 6. februára 2023 bol vo veci vyhlásený rozsudok č. k. 6P/35/2021-432, ktorým okresný súd zmenil pôvodný rozsudok č. k. 21P/21/2019-86 z 13. mája 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019-11 z 19. novembra 2019 a upravil styk sťažovateľa s maloletou dcérou. Okresný súd svojím doplniacim rozsudkom č. k. 6P/35/2021-447 z 13. februára 2023 nevyslovil predbežnú vykonateľnosť výroku o úprave styku.

2.1. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie sťažovateľ aj matka maloletého dieťaťa. Okresný súd predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie krajskému súdu 31. mája 2023.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o odvolaní účastníkov konania uznesením č. k. 16CoP/25/2023-559 z 22. júna 2023 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a súčasne zrušil doplniaci rozsudok okresného súdu. Po doručení zrušujúceho uznesenia krajského súdu sťažovateľ 17. augusta 2023 požiadal okresný súd o nariadenie termínu pojednávania. Okresný súd následne vo veci uskutočnil pojednávania 17. októbra 2023, 21. novembra 2023 (s výsluchom účastníkov a kolízneho opatrovníka, pozn.) a 21. januára 2024 s výsluchom maloletého dieťaťa, ktoré odročil na neurčito s tým, že v priebehu štyroch mesiacov rodičia alebo kolízny opatrovník oznámia súdu, či dochádza k realizácii styku a súd nariadi nový termín pojednávania a vo veci bude rozhodnuté.

2.2. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol v poradí druhým rozsudkom č. k. 6P/35/2021-820 z 27. júna 2024, proti ktorému znova podali odvolanie sťažovateľ i matka maloletého dieťaťa. Súdny spis bol krajskému súdu predložený 27. októbra 2024 po predchádzajúcej písomnej urgencii sťažovateľa. Krajský súd aktuálne rozhoduje v odvolacom konaní od novembra roku 2024, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti (8 mesiacov) je absolútne nečinný, hoci ide o vec, v ktorej sa má konať a rozhodovať s výnimočnou rýchlosťou.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta neprimeranú dĺžku napadnutého konania trvajúceho v čase podania ústavnej sťažnosti 4 roky a, poukazujúc na relevantnú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k problematike zbytočných prietahov, upriamuje pozornosť na predmet konania, ktorý vyžaduje zo strany konajúceho súdu osobitnú starostlivosť. Svojím správaním k dĺžke vedeného súdneho konania neprispel, naopak, aktívne sa o vec zaujímal a vec urgoval. K vzniku zbytočných prietahov došlo v dôsledku nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu v prvoinštančnom konaní a nečinnosťou krajského súdu v odvolacom konaní. Zdôrazňujúc význam výsledku napadnutého konania s poukazom na pretrvávajúci pocit právnej neistoty a nemožnosť stretávať sa s maloletou dcérou mimo dosiaľ upravený rámec styku (pre nesúhlas matky maloletej, pozn.), žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie 15 000 eur s odôvodnením, že dôsledkom zbytočných prietahov v tomto súdnom konaní nie je len dlhotrvajúca právna neistota v konaní, ale aj skutočnosť, že sa s maloletou dcérou, s ktorou žiada o rozšírenie styku, nemôže stretávať tak často, ako navrhuje, teda stále platí úprava styku s dcérou, ktorá bola vykonaná súdmi ešte v roku 2019, hoci vzhľadom na vek dieťaťa a vzťah medzi sťažovateľom a dieťaťom je úprava styku nedostatočná a neumožňuje rozvíjať hlbší kontakt sťažovateľa ako otca so svojou dcérou.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a krajského súdu

4. Okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti sp. zn. 1SprV/4/2025 z 8. júla 2025 [§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], pripojil chronologický prehľad procesných úkonov realizovaných v prvoinštančnom konaní, zastávajúc názor, že vykonával jednotlivé úkony smerujúce k prejednaniu a rozhodnutiu veci

v namietanom období plynulo a sústredene. Jednotlivé úkony vykonával periodicky v časovo akceptovateľných intervaloch, pričom tak ako je z dostupných listín obsiahnutých v elektronickom súdnom spise zrejmé, predmetná vec je najmä po stránke skutkovej napriek tomu, že ide o vec starostlivosti o maloleté deti, zložitá. Z uvedeného dôvodu okresný súd so skutkovými tvrdeniami sťažovateľa o tom, že došlo k porušeniu jeho zákonného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, nesúhlasí a v celosti ich namieta.

5. Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 279/2025 z 21. júla 2025 poukázal na vyjadrenie predsedníčky senátu, ktorá uviedla, že vec sťažovateľa bola zaevidovaná 4. novembra 2024 a bola predložená vyššiemu súdnemu úradníkovi na posúdenie odvolaní účastníkov konania. Tak zo strany otca aj zo strany matky boli podané vyjadrenia vo veci, ktoré boli zaslané na vedomie ostatným účastníkom. Následne bola vec prejednaná v senáte s výsledkom, že ju nie je možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Termín pojednávania bol určený na 20. august 2025, predmetnú vec nebolo možné vybaviť skôr z dôvodu zaťaženia senátu inými vecami, ktoré časovo tejto veci predchádzali. Predsedníčka senátu poukázala na skutočnosť, že predmetný spisový materiál dosahuje rozsah takmer tisíc strán, pričom napadnuté rozhodnutie je v poradí druhým prvostupňovým (správne prvoinštančným, pozn.) rozhodnutím, keď prvé rozhodnutie bolo zrušené Krajským súdom v Banskej Bystrici. Zároveň v prejednávanej veci nejde o prvotnú úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, keď tieto už boli upravené rozhodnutiami z roku 2019. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že otec právo styku už priznané týmito rozhodnutiami v dostatočnom rozsahu nevyužíva. Pokiaľ teda ako sťažovateľ namieta svoju právnu neistotu, nie je vzhľadom na jeho pasivitu pri využívaní doterajšieho práva styku zrejmé, ako by prípadne konštatované prietahy mali reálne negatívny dopad na jeho práva, resp. životnú situáciu. Podaná ústavná sťažnosť sa tak javí ako účelová, resp. formálna. Dĺžka odvolacieho konania je ovplyvnená rozsiahlosťou spisového materiálu, dodatočne podanými vyjadreniami účastníkov, ktoré bolo nevyhnutné doručiť ostatným účastníkom a skutočnosťou, že vo veci je potrebné vykonať pojednávanie mimo sídla odvolacieho súdu. Krajský súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú.

5.1. V doplnenom vyjadrení sp. zn. Spr 279/2025 zo 14. augusta 2025 uviedol informácie o aktuálnom stave konania s tým, že nariadený termín pojednávania na 20. august 2025 v mieste sídla Krajského súdu Banskej Bystrici bol zrušený z dôvodov na strane právneho zástupcu matky (pracovné povinnosti a vopred plánovaná dovolenka), ako aj člena senátu (zmena termínu vopred plánovanej dovolenky). Následne bol vo veci určený nový termín pojednávania na 25. september 2025 v mieste sídla Krajského súdu v Banskej Bystrici.

6. Keďže vyjadrenia okresného súdu aj krajského súdu obsahujú najmä chronologický popis úkonov a ich obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv), pričom tvrdenia týkajúce sa rozsahu spisového materiálu ani účelovosti ústavnej sťažnosti pri posudzovaní namietaného porušenia označených práv sťažovateľa nemali rozhodujúci vplyv, ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať toto vyjadrenie sťažovateľovi na repliku.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a stanoviskami účastníkov konania vrátane chronologického prehľadu vykonaných úkonov dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto pristúpil k posúdeniu veci samej.

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (napr. I. ÚS 32/2025, II. ÚS 10/2025, IV. ÚS 37/2025).

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

10. Ústavný súd zdôrazňuje, že v konaniach, ktorých predmetom je rozhodovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, sa zo strany všeobecných súdov vyžaduje efektívne vedenie konania s mimoriadnou pozornosťou a postup súdu s osobitnou rýchlosťou (obdobne I. ÚS 500/2019). Z hľadiska povahy veci ústavný súd uvádza, že napadnuté konanie nie je právne zložité, pretože konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností tvoria štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, z pripojeného spisu nevyplýva ani záver o jeho zložitosti po skutkovej stránke. Pri posudzovaní označeného kritéria prihliadal aj na povahu konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletých detí a ich osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s výnimočnou starostlivosťou i promptnosťou vykonávania procesných úkonov (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02, I. ÚS 368/2021, rozsudok ESĽP vo veci Fiala proti Českej republike z 18. 7. 2006, bod 76, porovnaj tiež rozsudky vo veciach Nuutinen proti Fínsku z 27. 6. 2000, Voleský proti Českej republike z 29. 6. 2004), a to práve v záujme rozvíjania, resp. obnovy vzťahu dotknutého rodiča so svojím dieťaťom. Povaha tohto konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z toho hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným prietahom (III. ÚS 488/2022).

11. Reflektujúc predmet napadnutého konania (bod 2 tohto nálezu), je primárne nutné zdôrazniť, že ide o konanie, ktoré si z objektívnych dôvodov zasluhuje zvýšenú pozornosť, keďže sa rozhoduje vo veci starostlivosti o maloleté deti a treba dôsledne dbať o ochranu ich záujmu v zmysle čl. 3 ods. 1, čl. 16 čl. a 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie Federálneho ministerstva

zahraničných vecí č. 104/1991 Zb.). Tento aspekt musí mať na zreteli nielen konajúci súd, ale aj rodičia, aby svojím správaním a svojimi procesnými návrhmi neprimerane neodďaľovali meritórne rozhodnutie.

12. Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd postupuje podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), v ktorom sa uplatňuje zásada materiálnej pravdy a súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (čl. 6 CMP). To však neznamená, že účastníci mimosporového konania nie sú povinní poskytovať súdu potrebnú súčinnosť (§ 32 CMP) a že by mali jeho konanie a rozhodovanie sťažovať a nedôvodne zdržiavať. Povinnosť súdu zistiť v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku skutočný stav veci (vyšetrovací princíp) nie je možné naplniť bez náležitej súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností – povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť (m. m. I. ÚS 217/2023, I. ÚS 551/2023).

13. Podľa názoru ústavného súdu napriek správaniu oboch rodičov ako účastníkov konania, ktorých vzťah je evidentne ambivalentný, čo sa prejavuje aj v ich neochote dohodnúť sa a čím skôr v záujme maloletej dcéry svoje nezhody vyriešiť, napadnuté konanie okresného súdu prebieha síce zdanlivo plynule, isté obdobia nečinnosti sa v ňom podľa chronológie spisu vyskytli skôr ojedinele, celkovú dĺžku konania na prvej inštancii od nápadu veci 10. júna 2021 po druhý rozsudok 27. júna 2024 nemožno tolerovať, rovnako ako dĺžku konania na odvolacom súde osobitne po tom, čo vec 4. novembra 2024 napadla na krajský súd druhýkrát.

14. Vo vzťahu k samotnému správaniu sťažovateľa v konaní ústavný súd konštatuje, že tento výrazne neprispel k predĺženiu napadnutého konania, ale ani k jeho urýchlenému skončeniu.

15. Čo sa týka tretieho kritéria – postupu samotného súdu – bez potreby podrobných analýz je pre ústavný súd podstatné, že okresný súd mal síce snahu konať vo veci plynulo, avšak nie všetky jeho úkony efektívne smerovali ku konečnému rozhodnutiu. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na predmet konania a jeho celkovú dĺžku (4 roky) nebolo možné považovať postup okresného súdu ani krajského súdu za optimálny a časové úseky medzi jednotlivými úkonmi za prijateľné. Hoci sa v mimosporovom konaní uplatňuje princíp oficiality a princíp materiálnej pravdy, pokiaľ ide o zisťovanie skutočného stavu veci (§ 35 CMP), jeho racionálne uplatňovanie je na druhej strane odôvodnené potrebou uskutočniť konanie v čo najkratšom čase, reflektujúc predovšetkým spravodlivé rozhodnutie v najlepšom záujme maloletého dieťaťa v súlade s čl. 3 dohovoru o právach dieťaťa [porovnaj uznesenia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 1551/20 z 23. júna 2020 a sp. zn. III. ÚS 1283/20 zo 16. júna 2020, rozsudok ESLP vo veci Bronda proti Taliansku z 9. 6. 1998, č. sťažnosti 22430/93, bod 59]. Podľa názoru ústavného súdu takto mal vo veci postupovať najmä krajský súd pri svojom prvom rozhodovaní, pretože ak konanie vo veciach starostlivosti o maloletých možno začať aj bez návrhu a súd v nich návrhom účastníkov nie je viazaný (čl. 5 CMP a § 40 CMP), nebolo nevyhnutne potrebné rušiť rozsudok okresného súdu z dôvodu nerozhodnutia o celom návrhu sťažovateľa (bod 18 zrušujúceho uznesenia č. k. 16CoP/25/2023-559, 16CoP/26/2023 z 22. júna 2023). Pritom v súvislosti s druhým rozhodovaním odvolacieho súdu ústavný súd poukazuje na § 390 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 2 ods. 1 CMP a zásadu „jedenkrát a dost“, pokiaľ ide o ďalšie zrušovanie prvoinštančných rozhodnutí.

16. Po komplexnom posúdení všetkých skutočností tak ústavný súd, prihliadajúc na citlivosť predmetu napadnutého konania, vyhodnotil jeho dĺžku ako ústavne neakceptovateľnú. Z tohto dôvodu vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

17. Keďže krajský súd stále o odvolaniach účastníkov konania nerozhodol, ústavný súd mu v mysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde uložil príkaz konať bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

18. Sťažovateľ si v ústavnej sťažnosti uplatnil nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 10 000 eur od okresného súdu a 5 000 eur od krajského súdu. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci, majúcej na zreteli, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, a vychádzajúc zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP (čl. 41 dohovoru), považoval za vhodné v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 135 zákona o ústavnom súde priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v rozsahu primeranom konkrétnym okolnostiam prípadu.

19. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia 2 250 eur od okresného súdu a 750 eur od krajského súdu (bod 3 výroku tohto nálezu) ústavný súd prihliadal primárne na celkovú dĺžku napadnutého konania v trvaní štyroch rokov a dvoch mesiacov a na jeho privilegovaný charakter, keďže konania týkajúce sa starostlivosti o deti patria v zmysle judikatúry ESĽP medzi „prioritné“, pri ktorých sa vyžaduje osobitná starostlivosť zo strany konajúcich súdov. V prejednávanej veci však zároveň vzhliadol okolnosť na strane sťažovateľa (otca maloletej) pri poskytovaní súčinnosti súdu, keď je potrebné, aby obaja rodičia uprednostnili najlepší záujem dieťaťa pred vlastnými záujmami, a zohľadnil aj nariadenie termínu pojednávania odvolacím súdom. Tieto okolnosti zakladajú dôvod na zníženie požadovanej sumy, ktorá aj v celkovej konklúzii prípadu a judikatúry ústavného súdu sa javí ako neadekvátna. Preto vo zvyšku navrhovaného primeraného finančného zadosťučinenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovelo (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

20. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania celkom v sume 771,68 eur (bod 4 výroku tohto nálezu) tak, ako ich požadoval.

21. Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Advokátovi patrí náhrada trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v hodnote 2 x 371 eur a režijný paušál 2 x 14,84 eur.

22. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia sú okresný a krajský súd povinné uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu spoločne a nerozdielne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu